

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΕΡΑΣΜΟΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1815: Η Μάχη του Βατερλό. Οι ενωμένες δυνάμεις Βρετανών και Γάλλων, υπό τους στρατηγούς Ουέλινγκτον και Μπλίφερ αντίστοιχα, συντρίβουν τις γαλλικές δυνάμεις, των οποίων ηγείται ο αυτοκράτορας Ναπολέον Βοναπάρτης.

1821: Η τσαρική κυβέρνηση διαμαρτύρεται στην Πύλη για τις θηριωδίες των Τούρκων εις βάρος των Ελλήνων.

1858: Ο Κάρολος Δαρβίνος αποφασίζει να εκδώσει τη θεωρία του για την εξέλιξη των ειδών, με αφορμή ένα γράμμα που λαμβάνει από τον βρετανό βιολόγο Άλφρεντ Ράσελ Γουάλας, το οποίο περιέχει πανομοιότυπα με τα δικά του συμπεράσματα.

1901: Ένας λαμπτήρας από φυσικό γυαλί και νήμα άνθρακα, ανάβει για πρώτη φορά στον Πυροσβεστικό Σταθμό του Σέλμορ στις ΗΠΑ. Δεν θα σβήσει ποτέ από τότε και το 1972 θα μπει στο Βιβλίο των Ρεκόρ Γκίνες. Συνεχίζει να γράφει ιστορία με την ονομασία Εκατονταετής Γλόμπος.

1953: Το Τάγμα του Ελληνικού Εκστρατευτικού Σώματος Κορέας αποκρούει ισχυρή επίθεση κινεζικού συντάγματος κατά του υψώματος Χάρι (ύψ. 440). (Πόλεμος της Κορέας)

1976: Ο 22χρονος διεθνής επιθετικός Θωμάς Μαύρος μεταγράφεται από τον Πανιώνιο στην ΑΕΚ έναντι 4 εκατομμυρίων δραχμών, παράλληλα με τις εισπράξεις έξι φιλικών αγώνων. Ο Μαύρος θα αναδειχθεί σε έναν από τους κορυφαίους σκόρερ όλων των εποχών στην Ελλάδα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1918: Φράνκο Μοντιλάνι, διαπρεπής ιταλός οικονομολόγος, βραβευμένος με Νόμπελ το 1985. (Θαν. 25/9/2003)

1929: Γιούργκεν Χάμπερμας, γερμανός κοινωνιολόγος και φιλόσοφος.

1942: Πολ Μακάρντνι, άγγλος τραγουδοποιός. (Beatles, Wings)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1865: Ευάγγελος Ζάππας, έμπορος και εθνικός ευεργέτης. Με τη διαθήκη του όρισε να κτισθεί το Ζάππειο και χρηματοδότησε τη θεσμοθέτηση των Ολυμπιακών Αγώνων ανά τετραετία, παράλληλα με εκθέσεις βιομηχανικών και εμπορικών προϊόντων (4 συνολικά μεταξύ 1859 και 1888). Οι αγώνες αυτοί έμειναν γνωστοί στην ιστορία σαν Ζάππειες Ολυμπιάδες και αποτέλεσαν τον πρόδρομο των Σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων. (Γεν. 1800)

1926: Όλγα Κωνσταντίνοβνα της Ρωσίας, σύζυγος του Γεωργίου Α', βασίλισσα των Ελλήνων. (Γεν. 3/9/1851)

1974: Γκιόργκι Ζούκοφ, ρώσος στρατάρχης, που έπαιξε σημαντικό ρόλο στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. (Γεν. 19/11/1896)

Ο Πόλεμος της Κορέας

Μάχη στους δρόμους της Σεούλ

Η σύρραξη που έφερε αντιμέτωπα τα δύο κορεατικά κράτη από τον Ιούνιο του 1950 έως τον Ιούλιο του 1953 και αποτελεί ένα σημαντικό κρίκο στην αλυσίδα του Ψυχρού Πολέμου. Στην μακράιωνη ιστορία της, η Χερσόνησος της Κορέας, που βρίσκεται ανατολικά της Κίνας και βορειοδυτικά της Ιαπωνίας, αποτέλεσε το μήλο της έριδας μεταξύ των δύο αυτών μεγάλων δυνάμεων της περιοχής. Το 1895, η Κορέα απέκτησε την ανεξαρτησία της από την Κίνα, αλλά στις αρχές του 20ου αιώνα Ρωσία και Ιαπωνία ενεπλάκησαν σε ένα αιματηρό πόλεμο (Ρωσο-Ιαπωνικός Πόλεμος 1904-1905) για τη διεκδίκησή της. Οι Ιάπωνες επικράτησαν και με τη Συνθήκη του Πόρτσμουθ (5 Σεπτεμβρίου 1905) κατόρθωσαν να θέσουν υπό την κυριαρχία τους την Κορέα.

Η Συνδιάσκεψη της Γιάλτας (4-11 Φεβρουαρίου 1945) αποτέλεσε κομβικό σημείο στην ιστορία της χώρας. Σοβιετική Ένωση και ΗΠΑ ως σύμμαχοι και νικητές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου αποφάσισαν να αναλάβουν τις τύχες της Κορέας από την ηττημένη Ιαπωνία. Η χερσόνησος χωρίστηκε τεχνητά στον 38ο Παράλληλο και δημιουργήθηκαν δύο κράτη: Η Λαϊκή Δημοκρατία της Κορέας ή Βόρεια Κορέα με ηγέτη τον κομμουνιστή Κιμ Ιλ Σουγκ και η Δημοκρατία της Κορέας ή Νότια Κορέα με επικεφαλής τον αυταρχικό δεξιό Σίνγκμαν Ρι.

Στην πορεία του χρόνου τα δύο κράτη, που εκπροσωπούσαν δύο διαφορετικούς κόσμους, επιζητούσαν την επανένωση της Κορέας το καθένα προς όφελός του. Η Σοβιετική Ένωση είχε καταστήσει πανίσχυρο τον βορειοκορεατικό στρατό με σύγχρονα άρματα μάχης και αεροπλάνα, ενώ οι Ηνωμένες Πολιτείες είχαν παραμελήσει σημαντικά τον στρατό των Νοτιοκορεατών.

Στις 4 π.μ. της 25ης Ιουνίου 1950 ο βορειοκορεατικός στρατός πέρασε τη μεθόριο του 38ου παράλληλου από 11 σημεία, αιφνιδιαζοντας πλήρως Νοτιοκορεάτες και Αμερικανούς. Μέσα σε τρεις μέρες, τα στρατεύματα του Κιμ Ιλ Σουγκ είχαν καταλάβει τη Σεούλ και σχεδόν όλο το νοτιοκορεατικό έδαφος, με εξαίρεση την περιοχά γύρω από το λιμάνι του Πουσάν στα ανατολικά της χώρας.

Το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ επελήφθη αμέσως της υποθέσεως και διέταξε την κατάπαυση του πυρός και την απόσυρση των δυνάμεων της Βόρειας Κορέας στον 38ο παράλληλο. Με αμερικανική παρέμβαση, κάλεσε τα κράτη - μέλη του Οργανισμού να στείλουν στρατιωτική βοήθεια στη Νότιο Κορέα. Η Σοβιετική Ένωση έχασε την ευκαιρία να θέσει βέτο, αφού εκείνη την περίοδο απείχε από τις εργασίες του Οργανισμού.

Δεκαπέντε κράτη ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του ΟΗΕ και έστειλαν δυνάμεις τους στη Νότιο Κορέα για την απόκρουση της «ερυθράς απειλής» (Ελλάδα, Αυστραλία, Βέλγιο, Καναδάς, Κολομβία, Αιθιοπία, Γαλλία, Λουξεμβούργο, Ολλανδία, Νέα Ζηλανδία, Φιλιππίνες, Νότιος Αφρική, Ταϊλάνδη, Τουρκία, Μεγάλη Βρετανία και ΗΠΑ). Πέντε αρκέστηκαν στην παροχή ιατρικού και υγειονομικού υλικού (Δανία, Ιταλία, Σουηδία, Νορβηγία, Ινδία), ενώ η γειτονική Ιαπωνία παρείχε στρατιωτικές διευκολύνσεις στις αμερικανικές δυνάμεις, που στάθμευαν στο έδαφός της.

Το εκστρατευτικό σώμα της χώρας μας αποτελείται από ένα τάγμα

μα πεζικού αυξημένης δύναμης, ένα σμήνος μεταγωγικών αεροπλάνων και μικρά βοηθητικά κλιμάκια, συνολικής δύναμης 1263 ανδρών. Οι Αμερικανοί επενέβησαν πρώτοι με τις δυνάμεις τους που στάθμευαν στην Ιαπωνία. Το γενικό πρόσταγμα είχε ο στρατηγός Ντάγκλας ΜακΆρθουρ.

Ο Πόλεμος της Κορέας χωρίζεται σε τέσσερις περιόδους:

25 Ιουνίου - 15 Σεπτεμβρίου 1950: Χαρακτηρίζεται από την Βορειοκορεατική προέλαση και τις ανασχετικές κινήσεις Νοτιοκορεατών και Αμερικανών.

16 Σεπτεμβρίου - 25 Νοεμβρίου 1950: Στις 16 Σεπτεμβρίου 1950, οι Αμερικανοί αποβιβάζουν ένα ολόκληρο σώμα στρατού στο Ίντσον, στα νότια των βορειοκορεατικών δυνάμεων και τις αποκόπτουν. Η Σεούλ επανακαταλαμβάνεται στις 26 Σεπτεμβρίου 1950 και επιτυγχάνεται η σύνδεση με τις δυνάμεις του Πουσάν. Γρήγορα, οι Βορειοκορεάτες υποχωρούν στον 38ο παράλληλο. Οι Αμερικανοί τους καταδιώκουν και εισέρχονται στο έδαφός τους, με στόχο τώρα την επανένωση της Κορέας προς όφελός τους. Ο ΜακΆρθουρ είχε εντολή από τον Πρόεδρο Τρούμαν να μην επιχειρήσει κατά της γειτονικής Κίνας και να παραμείνει αυστηρά εντός του κορεατικού εδάφους.

26 Νοεμβρίου 1950 - 10 Ιανουαρίου 1951: Στον πόλεμο μπαίνουν και οι Κινέζοι, που ενισχύουν με 189.000 άνδρες τον Βορειοκορεατικό Στρατό. Εξοντώνουν μια αμερικανική μεραρχία και αναγκάζουν τους Αμερικανούς να αποτραβηχτούν στον 38ο παράλληλο. Η επιμονή του ΜακΆρθουρ να μεταφέρει τον πόλεμο στην Κίνα προκαλεί την αντίδραση της πολιτικής ηγεσίας των ΗΠΑ και την αντικατάστασή του από τον στρατηγό Ρίττγουεϊ τον Απρίλιο του 1951. Από τις αρχές του 1951 αρχίζει να επιχειρεί και το Ελληνικό Εκστρατευτικό Σώμα.

Απρίλιος 1951 - 27 Ιουλίου 1953: Έπειτα από πέντε μηνών σκληρές μάχες, το μέτωπο σταθεροποιείται στον 38ο παράλληλο, γεγονός που επέτρεψε στην έναρξη διαπραγματεύσεων ειρνήνευσης και την υπογραφή ανακωχής στις 27 Ιουλίου 1953.

Οι συνολικές απώλειες και των δύο στρατοπέδων έφθασαν τα 2 εκατομμύρια ψυχές, ενώ κάποιοι αναλυτές τις ανεβάζουν σε 4 εκατομμύρια. Στο πεδίο της μάχης έχασαν τη ζωή τους περίπου 100.000 άνδρες των Νοτιοκορεατών και των Συμμάχων τους και 280.000 τραυματίστηκαν, ενώ για τους Βορειοκορεάτες και τους Συμμάχους τους οι νεκροί ξεπέρασαν τους 400.000 και οι τραυματίες τους 486.000. Το ελληνικό εκστρατευτικό σώμα πλήρως βαρύ φόρο αίματος, με 187 νεκρούς και 614 τραυματίες.

Παρά τη μεγάλη της διάρκεια και τις ισχυρές δυνάμεις που ενεπλάκησαν, η σύρραξη αυτή, που έγινε σε μια περίοδο κορύφωσης του Ψυχρού Πολέμου, είχε όλα τα χαρακτηριστικά μιας «περιορισμένης σύρραξης». Στην πραγματικότητα ήταν μια έμμεση αναμέτρηση Σοβιετικής Ένωσης και ΗΠΑ. Ο Πόλεμος της Κορέας θεωρητικά δεν έχει λήξει μέχρι τις μέρες μας, καθώς δεν έχει υπογραφεί συνθήκη ειρήνης. Οι αμερικανικές δυνάμεις παραμένουν κατά χιλιάδες στη Νότιο Κορέα, κυρίως στην αποστρατιωτικοποιημένη ζώνη του 38ου παράλληλου.